

การพัฒนาแนวทางในการป้องกันตนเองจากปัญหาเสพติดของนักเรียน นายสิบตำรวจ

Developing guidelines for protecting oneself from drug addiction problems
among police constable students.

จินุกุล หลวงอภัย¹

Chinukool Luangapai

Received: August 3, 2019

Revised: August 25, 2020

Accepted: August 30, 2020

DOI: 10.14456/jra.2021.17

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางในการป้องกันตนเองจากปัญหาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน และการสนทนากลุ่มเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการป้องกันตนเองจากปัญหาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ประกอบด้วย 1) การฝึกอบรม การรับรู้ การเรียนรู้ และการฝึกฝน ซึ่งเป็นการให้ความรู้เรื่องยาเสพติด แนวคิดในการดำเนินการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยใช้สถานการณ์จำลองและแสดงบทบาทสมมติให้นักเรียนนายสิบตำรวจ ได้ฝึกปฏิบัติค้นหาวิธีแก้ปัญหาพร้อมกับเพื่อนและตัดสินใจเลือกทำอย่างมีความรับผิดชอบ ในการตัดสินใจนั้น ๆ เพื่อให้ นักเรียนนายสิบตำรวจได้เรียนรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติดและรู้เท่าทัน การฝึกฝนด้วยการทำกิจกรรมที่เรียนรู้มาแล้วเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้ทั้งในเวลาที่มีการกดดันคับขัน นักเรียนนายสิบตำรวจจะเกิดทักษะในการป้องกันตนเอง รู้ถึงพฤติกรรมและทัศนคติของตนเองในการป้องกันยาเสพติด โดยไม่หลงคำชักชวน หลอกลวงหรือชักจูงของเพื่อนหรือญาติ ไม่ทดลองใช้ยาเสพติดกับตนเอง ไม่เลียนแบบเพื่อนในทางที่ไม่ถูกต้อง และปัจจัยแห่งความสำเร็จการป้องกันตนเองจากปัญหาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจ 2) การกำกับ ดูแล ควบคุมของผู้บังคับบัญชาซึ่งนักเรียนนายสิบตำรวจ ต้องประพฤติและ

¹ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์; Training Center Of Provincial Police Region 6, Nakhonsawan Province
Corresponding author, e-mail: chinukool_59@gmail.com, Tel.081-9726845

ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของสถานฝึกอบรมและรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติโดยเคร่งครัด

คำสำคัญ: การพัฒนาแนวทาง, การป้องกันตนเอง, ปัญหายาเสพติด, นักเรียนนายสิบตำรวจ

Abstract

This research aims to develop guidelines of self-protection from drug violence problems of police constable students. The research conducted by using qualitative documenting research, in-depth interviews and group discussion with 10 special professionals with descriptive analysis. The analysis demonstrated the guideline for self-protection such as 1) Awareness training, learning and practicing about drug violence, procedure of protection and solution of drug problem. The police student was simulated and role play in order to find problem and solution together with their peers and made responsible choices, thus, police students can learn and being aware of the dangers of drugs violence to acquire proficiency working under intense pressure. Moreover, the police student would be developed self-defense skills, realized their behavior and attitude in drug prevention without being persuaded or induce by friend or relative. It is important not try to use drugs or being persuaded in the wrong way. In addition, the factors of success of the police student to protect of themselves from drug violence is supervisory of supervisors which the police student should behave and strictly follow the regimen and discipline as provided in the National Police Act.

Keywords: Guidelines of development, self-defense, drug problem, police constable students.

บทนำ

ยาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติและประชาคมโลกซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเป็นลำดับ การแพร่ระบาดของปัญหายาเสพติดได้แทรกซึมเข้าไปทุกชนชั้นทุกสาขาอาชีพ ปัจจุบันปัญหายาเสพติดได้กลายเป็นปัญหาวิกฤตที่มีแนวโน้มการขยายตัวการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบและบ่อนทำลายเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของชาติแม้จะได้มีการดำเนินการทั้งภายในประเทศและร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านมาอย่างต่อเนื่องแล้วก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมาทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับที่สูงมาก ยาเสพติดได้สร้างปัญหาใหญ่และเป็นภัยคุกคามกับประชากรโดยเฉพาะประชากรที่เป็นเยาวชนและทำให้เกิดผล

สืบสวนปราบปรามผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความคล่องตัวมีปฏิภาณไหวพริบ มีความรู้เรื่องกฎหมาย และมียุทธวิธีที่เท่าทันกลุ่มนักค้าทั้งหลายจึงจะสามารถควบคุมสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจเป็นสถานศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่ในการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจ นักเรียนนายสิบตำรวจ และหลักสูตรต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนาข้าราชการตำรวจออกไปรับใช้สังคมบริการประชาชนให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการผลิตนักเรียนนายสิบตำรวจมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้มีความรู้รอบด้านครอบคลุมความต้องการของสังคม จากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ผ่านมาจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนนายสิบตำรวจจะต้องมีความรอบรู้และเข้าใจการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งระบบไม่ว่าจะเป็นงานด้านมวลชนสัมพันธ์งานการข่าว การสืบสวนปราบปราม ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดด้วย เพื่อนำความรู้ดังกล่าวออกไปรับใช้สังคมเมื่อสำเร็จการศึกษาและได้รับบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจไปประจำสถานีตำรวจต่าง ๆ

จากเหตุการณ์ที่กล่าวมา การศึกษาวิจัยการพัฒนาแนวทางในการป้องกันตนเองจากปัญหายาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจ โดยการฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติด และการให้นักเรียนนายสิบตำรวจรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ โดยเคร่งครัด ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนนายสิบตำรวจสามารถป้องกันตนเองจากปัญหายาเสพติดได้

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาแนวทางในการป้องกันตนเองจากปัญหายาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจ

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจาก หลักกฎหมาย ทฤษฎี วารสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สถิติ ข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารงานตำรวจ การสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปราม งานจราจรและงานฝ่ายอำนวยการ จำนวน 10 คน และการสนทนากลุ่มเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (Focus Group Discussion) ด้านการเรียนการสอน ภาควิชาสืบสวน ภาควิชาการบริหารงานตำรวจ ภาควิชาป้องกันและปราบปราม ภาควิชาทั่วไป ฝ่ายปกครองและการฝึก ครุฝึกยุทธวิธีตำรวจ วิทยาการมวลชน และผู้ปฏิบัติหน้าที่ครู D.A.R.E. จำนวน 10 คน และใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา (Content Analysis) เพื่อหาข้อสรุปแบบอุปนัยอย่างเป็นระบบและการวิเคราะห์ส่วนประกอบ มีเหตุผลอิงตามกรอบแนวคิดทฤษฎี แล้วนำมาเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาแนวทางในการป้องกันตนเองจากปัญหายาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ประกอบด้วย

1. การฝึกอบรม การรับรู้ การเรียนรู้ และการฝึกฝน ซึ่งเป็นการให้ความรู้เรื่องยาเสพติด โดยผู้บรรยายควรให้ความรู้ในหัวข้อ ประวัติความเป็นมาของยาเสพติด สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด สถานการณ์การยาเสพติดในประเทศไทยความหมายของยาเสพติด ประเภทของยาเสพติด ปัญหาหรือสาเหตุของการติดยาเสพติด การสังเกตลักษณะของการติดยาเสพติด แนวคิดในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยใช้สถานการณ์จำลองและแสดงบทบาทสมมติให้นักเรียนนายสิบตำรวจ ได้ฝึกปฏิบัติค้นหาวิธีแก้ปัญหาร่วมกันกับเพื่อนและตัดสินใจเลือกทำอย่างมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจนั้น ๆ เพื่อให้ นักเรียนนายสิบตำรวจได้เรียนรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติดและรู้เท่าทัน เพราะการเรียนรู้คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลจากประสบการณ์หรือจากการฝึกฝน ส่วนการฝึกฝนคือ การทำกิจกรรมที่เรียนรู้มาแล้วเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้ทั้งในเวลาที่มีการกดดันคับขัน นักเรียนนายสิบตำรวจจะเกิดทักษะในการป้องกันตนเอง รู้ถึงพฤติกรรมและทัศนคติของตนเองในการป้องกันยาเสพติด โดยไม่หลงคำชักชวน หลอกลวงหรือชักจูงของเพื่อนหรือญาติ ไม่ทดลองใช้ยาเสพติดกับตนเอง ไม่เลียนแบบเพื่อนในทางที่ไม่ถูกต้อง

2. ปัจจัยแห่งความสำเร็จการป้องกันตนเองจากปัญหายาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ประกอบด้วย 1) ผู้บังคับบัญชา ซึ่งกำกับ ดูแล ให้ประพฤติและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของสถานฝึกอบรม และรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ 2) การแสวงหาความร่วมมือ จากนายเรียนนายสิบตำรวจและหน่วยงานทั้งภาครัฐ องค์กรเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและต่อต้านยาเสพติด 3) หัวข้อการฝึกอบรม นักเรียนนายสิบตำรวจจะได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และพิษภัยของยาเสพติด 4) ยุทธวิธีตำรวจ ซึ่งเป็นวิธีการให้นักเรียนนายสิบตำรวจสามารถป้องกันยาเสพติดให้ห่างจากตนเองได้

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาแนวทางในการป้องกันตนเองจากปัญหายาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ประกอบด้วย 1) การฝึกอบรม การรับรู้ การเรียนรู้ และการฝึกฝน ซึ่งเป็นการให้ความรู้เรื่องยาเสพติดการฝึกอบรม 2) การกำกับ ดูแล ควบคุมของผู้บังคับบัญชา ซึ่งนักเรียนนายสิบตำรวจต้องประพฤติและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของสถานฝึกอบรม และรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติโดยเคร่งครัด สอดคล้องกับการวิจัยของเจริญ แฉกพิมาย และ ปันตดา ศรีธนสาร (2555) ได้ศึกษาวิจัย “ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” พบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด ได้รับความรู้จากสื่อมากที่สุด 3 ลำดับ คือ วิทยุ/โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ และรู้จักยาเสพติดมากที่สุด 3 ลำดับ คือ ยาบ้า กัญชา และใบกระท่อม ส่วนพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด มีระดับ พฤติกรรมที่มีต่อการป้องกันยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับแนวคิดของธีรศักดิ์ ชมพูบุตร (2540) กล่าวว่า วิธีการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากยา

เสพติดควรศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด, ไม่หลงคำชักชวน หลอกลวงหรือชักจูงของเพื่อนหรือญาติ, ไม่ทดลองใช้ยาเสพติดกับตนเอง ไม่ว่าจะอยากรู้อยากลองแค่ไหน, ไม่เลียนแบบเพื่อนในทางที่ไม่ถูกต้อง ถ้าถูกเพื่อนขอร้องให้ทดลอง หรือถูกบังคับต้อง หาวิธีหลีกเลี่ยง, ใกล้ชิดครอบครัว บิดามารดา ญาติพี่น้อง ถ้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ต้องการจะรู้หรือขอคำแนะนำจากบิดา มารดา หรือถ้าบุคคลในครอบครัวไม่สามารถให้คำตอบได้ก็ต้องศึกษาค้นคว้า จากหนังสือตำรา บทความ หรือโรงพยาบาลทั่วไป, ใช้เวลาว่างทำงานอดิเรกที่ตนเองสนใจและบางครั้งก็สามารถช่วยเสริมรายได้ให้กับ ครอบครัว, เมื่อรู้สึกเหน็ดเหนื่อย อ่อนเพลีย แสดงว่าร่างกายต้องการพักผ่อน ไม่ควรฝืนหรือใช้ยา กระตุ้น ควรพักผ่อนให้เต็มที่เพื่อร่างกายจะได้สดชื่นและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ, ตั้งใจเรียนหนังสือและเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อจะได้ไม่ต้องโหมดูหนังสือเฉพาะเวลา ใกล้สอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรภักดิ์ พานพิศ (2552) ได้ศึกษาวิจัย “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนนอกระบบของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า ทักษะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อปัจจัยในการป้องกันตนเองไม่ให้ใช้ยาเสพติด ส่วนของปัจจัยภายใน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะเห็นด้วยว่าการใช้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด เป็นปัจจัยในการป้องกันตนเองไม่ให้ใช้ยาเสพติด เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าทักษะชีวิตเป็นปัจจัยในการ ป้องกันตนเองไม่ให้ใช้ยาเสพติด ส่วนปัจจัยภายนอก พบว่า มีทักษะเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าปัจจัย ด้านครอบครัวเป็นปัจจัยในการป้องกันตนเองไม่ให้ใช้ยาเสพติด และเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าสื่อเป็น ปัจจัยในการป้องกันตนเองไม่ให้ใช้ยาเสพติด วิธีการในการป้องกันตนเองไม่ให้ใช้ยาเสพติด ประกอบด้วยวิธีการ 4 วิธี ได้แก่ วิธีการปฏิเสธ การคบเพื่อน การเล่นกีฬา และการทำงานอดิเรก

องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนาแนวทางในการป้องกันตนเองจากปัญหายาเสพติดของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีประสิทธิผล คือ 1) การฝึกอบรม การรับรู้ การเรียนรู้ และการฝึกฝน ซึ่งเป็นการให้ความรู้เรื่องยาเสพติด แนวคิดในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยใช้สถานการณ์จำลองและแสดงบทบาทสมมติให้นักเรียนนายสิบตำรวจ ได้ฝึกปฏิบัติค้นหาวิธีแก้ปัญหาร่วมกันกับเพื่อนและตัดสินใจเลือกทำอย่างมีความรับผิดชอบในการตัดสินใจนั้น ๆ เพื่อให้ นักเรียนนายสิบตำรวจได้เรียนรู้ถึงพิษภัยของยาเสพติดและรู้เท่าทัน การฝึกฝนด้วยการทำกิจกรรมที่เรียนรู้มาแล้วเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้ทั้งในเวลาที่มีการกดดันคับขัน นักเรียนนายสิบตำรวจจะเกิดทักษะในการป้องกันตนเอง รู้ถึงพฤติกรรมและทัศนคติของตนเองในการป้องกันยาเสพติดโดยไม่หลงคำชักชวนหลอกลวงหรือชักจูงของเพื่อนหรือญาติไม่ทดลองใช้ยาเสพติดกับตนเองไม่เลียนแบบเพื่อนในทางที่ไม่ถูกต้อง 2) การกำกับ ดูแล ควบคุมของผู้บังคับบัญชา ซึ่งนักเรียนนายสิบตำรวจ ต้องประพฤติและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของสถานฝึกอบรม และรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติโดยเคร่งครัด โดยตั้งแต่เริ่มเข้ารับ การฝึกอบรม จะมีการตรวจเช็คร่างกายและค้นหาสารเสพติด และแบ่งนักเรียนนายสิบตำรวจเป็น

กองร้อย ซึ่งจะมีผู้บังคับกองร้อยคอยกำกับ ดูแล อย่างใกล้ชิด ซึ่งจะทำให้นักเรียนนายสิบตำรวจ ได้รับการดูแลและสอดส่องพฤติกรรมของนักเรียนนายสิบตำรวจให้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ซึ่งจะทำให้เรียนนายสิบตำรวจรู้จักการป้องกันตนเองและห่างไกลจากยาเสพติด

เอกสารอ้างอิง

- เจริญ แฉกพิมายและปนัดดา ศรีธนสาร. (2555). ยาเสพติดและพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (รายงานวิจัย). กองกิจการนักศึกษา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ณิษฐ ปุณณะปัญญา. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดบุรีรัมย์. (การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ธีรศักดิ์ ชมพูบุตร. (2540). ยาบ้า (Amphetamin). วารสารความรู้คือประทีป, 5(22), 12-16.
- พรภักดิ์ พานพิศ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันปัญหาเสพติดของนักศึกษานอกระบบของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). บัณฑิตศึกษา: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พุทธศักราช 2547 มาตรา 6. (2547, 14 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 121 ตอนที่ 18 ก, หน้า 3.
- สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม. (2560). แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี 2560. (อัดสำเนา).

